

ת"פ 27890/10/18 - המאשימה - מדינת ישראל נגד רועי רייגאן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רייגאן

בפני
בעניין: המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד ברק
לקס

נגד
הנאשם - רועי רייגאן ע"י עוה"ד רחמים דיין

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. על פי הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הוא הורשע בביצוען של העבירות הבאות:
החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973; החזקת סכין שלא למטרה כשרה (4 עבירות) לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה תחת השפעת סמים לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 27.10.17, סמוך לשעה 22:43, ברחוב פיקוס במודיעין, נהג הנאשם ברכב מסוג שברולט (להלן: **הרכב**) במהירות גבוהה שאינה תואמת את תנאי הדרך, פנה ימינה לרחוב ערער תוך חריקת בלמים ואיבוד אחיזה בכביש כך שחלקו האחורי של הרכב סטה לשמאל. בהמשך, סטה הרכב שמאלה במטרה להימנע מפגיעה באוטובוס שחנה בתחנת אוטובוס ובהמשך סטה מנתיב לנתיב עד שנעצר, וזאת כאשר בסביבת האירוע נכחו מספר נערים שהמתינו להסעה. באותן הנסיבות, החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל 0.5 גרם נטו. בנוסף, החזיק הנאשם בתא הזרוע בין שני המושבים הקדמיים ברכב, שני סכיני פרפר ואגרופן וכן החזיק בדלת הנהג ברכב, בסכין בעלת להב מתקבע. הנאשם סירב למסור דגימת שתן לאיתור סם.

תסקיר שירות המבחן

3. במועד ביצוע העבירות מושא כתב האישום המתוקן, הנאשם היה בן 19 שנים. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן שלהלן עיקריו:

א. הנאשם כיום בן 21 שנים ועובד כמנהל משמרת במחסן לתרופות ולציוד רפואי. אין לנאשם עבר פלילי קודם. הנאשם מסר בדיקות שתן לשירות המבחן ואשר העידו על ניקיונו מסמים.

ב. שירות המבחן התרשם שיש צורך בהתערבות טיפולית בעניינו של הנאשם, אך הוא סירב להשתתף בהליך מעין זה, ולכן, שירות המבחן לא בא בהמלצה להעמידו בצו מבחן. המלצת שירות המבחן היא להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

ג. הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים המעידים על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו במידה והוא יורשע בדיון. אף על פי כן, שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה בעניינו וזאת לאור העדר קיומו של עבר פלילי, גילו הצעיר ושאיפותיו לעתיד.

טענות הצדדים לעונש

4. בא כוח המאשימה טען בתמצית כדלקמן: האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן הוא אירוע חמור שבמהלכו הנאשם סיכן את עוברי הדרך על ידי נסיעה פרועה והכל כאשר הוא מצוי תחת השפעת סמים; החזקת סכינים היא תופעה אסורה ופסולה שיש למגר; הנאשם לא הוכיח פגיעה קונקרטית ולכן אין מקום להורות על ביטול ההרשעה; מתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום, נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל; העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל הממוקם באמצע המתחם, מאסר על תנאי, קנס ועונשי פסילה של רישיון הנהיגה.

5. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן: הסכינים שהוחזקו הם חלק מאוסף סכינים שיש ברשותו של הנאשם ולא הייתה לו כוונה כלשהי לעשות בהם שימוש בעל אופי פוגעני; יש לתת משקל מיוחד לגילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות ולעובדה שאין לו עבר פלילי קודם; יש לאמץ את המלצות שירות המבחן על ידי ביטול ההרשעה ולגזור עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות; היה והבקשה לביטול ההרשעה תידחה, יש להסתפק במאסר על תנאי ואין מקום להשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הטענה שיש לבטל את ההרשעה

6. בפסיקה נקבע שהכלל הוא שהליך פלילי אמור להסתיים בהרשעה והחריג הוא אי הרשעה וגם זאת רק

במקרים חריגים ויוצאי דופן. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; שנית, הנאשם הוכיח שעצם ההרשעה תגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי (ראו למשל רע"פ 4070/14 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק דינו של השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)).

7. הביטוי "**נזק מוחשי וקונקרטי**", משמעו פגיעה בתפקודו התעסוקתי ה**נוכחי** ולא מדובר ב-**פגיעה פוטנציאלית עתידית** בשל קיומן של תכניות ללימודים **בעתיד** או קיומו של רצון להשתלבות **בעתיד** במקום עבודה כזה או אחר. להלן האסמכתאות לכך מפסיקתו של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.5.14). המבקשת טענה שיש לה כוונה לעסוק **בעתיד** במקצוע השיננות, ולכן **נרשמה ללימודי השיננות**. נקבע שאין בכך די על מנת להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי, קרי נזק **למצבה התעסוקתי הקיים** ובקשתה לביטול הרשעתה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נדחתה.

ב. רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13). המבקש הורשע בעבירה של איומים כנגד בת זוגו ועתר לביטול ההרשעה מאחר והצהיר שיש לו **כוונה בעתיד ללמוד לימודים אקדמאיים ולהשתלב במקום עבודה שדורש השכלה אקדמאית**. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה מאחר ולא הצליח להוכיח נזק קונקרטי ומוחשי, קרי נזק שייגרם למצבו ה**נוכחי** מעצם ההרשעה.

8. במקרה שבפני, הנאשם לא הוכיח שעלול להיגרם לו **נזק קונקרטי** מעצם ההרשעה. הנאשם עובד כיום כמנהל משמרת במחסן לתרופות וציוד רפואי. הנאשם לא הציג אסמכתא כלשהי לכך שביצוע העבודה האמורה, מותנה בהעדר קיומו של רישום פלילי, לרבות בסוג העבירות שבהן הורשע.

9. כמו כן, בתסקיר שירות המבחן נאמר שלפי טענת הנאשם הוא **החל ללמוד** קורס "פיקוח בניין" במרכז האקדמי למשפט ועסקים, וזאת על מנת שיוכל לעסוק **בעתיד** באותו מקצוע. עם זאת, לא הוצגו בפני שירות המבחן אישורים המעידים על רישום ללימודי קורס "פיקוח בניין" או על תחילת לימודים. למעשה, הנאשם גם לא הציג אישורים כאלה גם בפני בית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש. הנאשם גם לא הוכיח שעיסוק "כמפקח בניה" מותנה באופן אבסולוטי בהעדר קיומה של הרשעה פלילית, לרבות בסוג העבירות שבהן הורשע, או שמא מדובר בעניין שבשיקול דעת של הגורמים המוסמכים שמנפיקים תעודת "מפקח בניה".

10. ולבסוף, גם אם הנאשם היה מציג אישור שנרשם לקורס "פיקוח בניין", ואף היה מראה שמקצוע זה מותנה בהעדר קיומו של רישום פלילי, עדיין לא מדובר בעיסוקו ה**נוכחי** אלא בעיסוק שיש לו לגביו כוונות

עתידיות בלבד, ולכן ברור שהתנאי שייגרם לו "נזק מוחשי וקונקרטי" מעצם ההרשעה, איננו מתקיים.

11. לפיכך, הבקשה לביטול ההרשעה נדחית, וההרשעה בעינה עומדת.

מתחם העונש ההולם

12. הנאשם ביצע שתי קטגוריות של עבירות: הקטגוריה הראשונה היא העבירה של החזקת סכין שלא כדין; הקטגוריה השנייה היא מקבץ העבירות הבאות שקיימת זיקה ברורה ביניהן, נהיגה תחת השפעת סמים, נהיגה פוחזת של רכב והחזקת סם לצריכה עצמית. אעמוד כעת על מדיניות הענישה הנוהגת לגבי שתי הקטגוריות האמורות.

13. לגבי העבירה של החזקת סכין שלא כדין, מדיניות הענישה הנוהגת כפי שהיא משתקפת מפסיקתו של בית המשפט העליון, מתחלקת לשתי קצוות של ענישה:

א. בקצה הראשון, אי הטלת מאסר בפועל והסתפקות במאסר על תנאי עם ענישה נלווית, כגון שעות שירות לתועלת הציבור וקנס כספי. ראו למשל: רע"פ 2968/12 אלזיד נ' מדינת ישראל (פורסם באתר בתי המשפט, 6.5.12); רע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.6.12); רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.7.12); רע"פ 2609/12 חלבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.8.12).

ב. בקצה השני, הטלת מאסרים בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל: רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.6.08) שבו העונש הסופי היה חודשיים מאסר בפועל ומאסר על תנאי; וכן רע"פ 5127/09 יפקח נ' מדינת ישראל (פורסם באתר בתי המשפט, 19.7.09) שבו העונש הסופי היה חמישה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

14. לגבי מקבץ העבירות האחרות - נהיגה תחת השפעת סמים, החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה פוחזת של רכב - מפסיקתו של בית המשפט העליון עולה שכאשר מדובר בהרשעה ראשונה במקבץ העבירות האמורות, אזי הענישה מתחילה ממאסר על תנאי בצירוף פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס. ראו למשל: רע"פ 3174/12 שריג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.8.12); רע"פ 6661/14 קוליה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.1.15); רע"פ 10284/07 קדוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.1.08).

15. על כן, הנני קובע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו על ידי הנאשם בשתי הקטגוריות של העבירות, נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בצירוף ענישה נלווית בדמות

קנס, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי. לאור העובדה שמדובר בארבע עבירות של החזקת סכין שלא כדיון, הנני קובע שמתחם הקנס ההולם נע בין 3,000 ועד 9,000 ₪.

16. הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה שלגביה קיימת חובה לפסילת רישיון הנהיגה למשך שלושה חודשים. ניתן להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר אם מתקיימות "נסיבות מיוחדות" (ראו סעיף 38 לפקודת התעבורה שחל על עבירות שמפורטות בתוספת הראשונה לפקודת התעבורה, וביניהן תקנה 26(2) לתקנות התעבורה).

17. הנאשם לא הצביע על "נסיבות מיוחדות" שמצדיקות סטייה מתקופת המינימום ועובדת היותו "בגיר צעיר" ונעדר רישום קודם בעבירה של נהיגה בשכרות, אינן בגדר "נסיבות מיוחדות" שמכוחן ניתן לסטות מהכלל שיש לשלול את רישיון הנהיגה שלו לכל הפחות לשלושה חודשים.

18. נזכיר כאן את דבריו של בית המשפט העליון על הצורך להרחיק נהגים שנוהגים בכבישים בהיותם שיכורים (בין מאלכוהול ובין מסמים), וזאת ברע"פ 5297/07 **קנטורוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 9.9.07):

"עסקינן בתופעה מאיימת שיש להירתם ולהילחם למניעתה ולהגן על ביטחון הציבור באמצעות הרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש בכל דרך אפשרית (ראו: בש"פ 1753/07 **אבו רקייה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 19.3.2007)). המבקש כאמור טוען כי בנסיבות בהן הוא היה צלול בדעתו, על אף העובדה שריכוז האלכוהול היה כמעט פי שניים מהמותר, היה מקום לבוא לקראתו בעניין העונש. עם כל הכבוד, טענה זו אינה מקובלת עליי. מעשהו של המבקש חמור מאוד. במעשה זה, הוא יצר סכנה בכביש שעלולה היתה לגבות מחיר פגיעה בגוף. באורח נס לא קופדו חייהם של המתהלכים כמו גם הנהגים בכביש. סכנה זו נגזרת מהתנהגותו".

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

19. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; היותו של הנאשם "בגיר צעיר". לפיכך, סבורני שיש להציב את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, קרי מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך שלושה חודשים ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה.

20. לאור העובדה שבקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה נדחתה, לא מצאתי צורך להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, שהוא רכיב עונשי לכל דבר ועניין, וזאת על מנת שלא להכביד בעונשו.

21. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או לפי סעיפים 186 או 338 לחוק העונשין.
- ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של שלושה חודשים. תקופת הפסילה תחל עם הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.
- ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה או לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.
- ד. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 15.12.19 והיתרה ב-15 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.